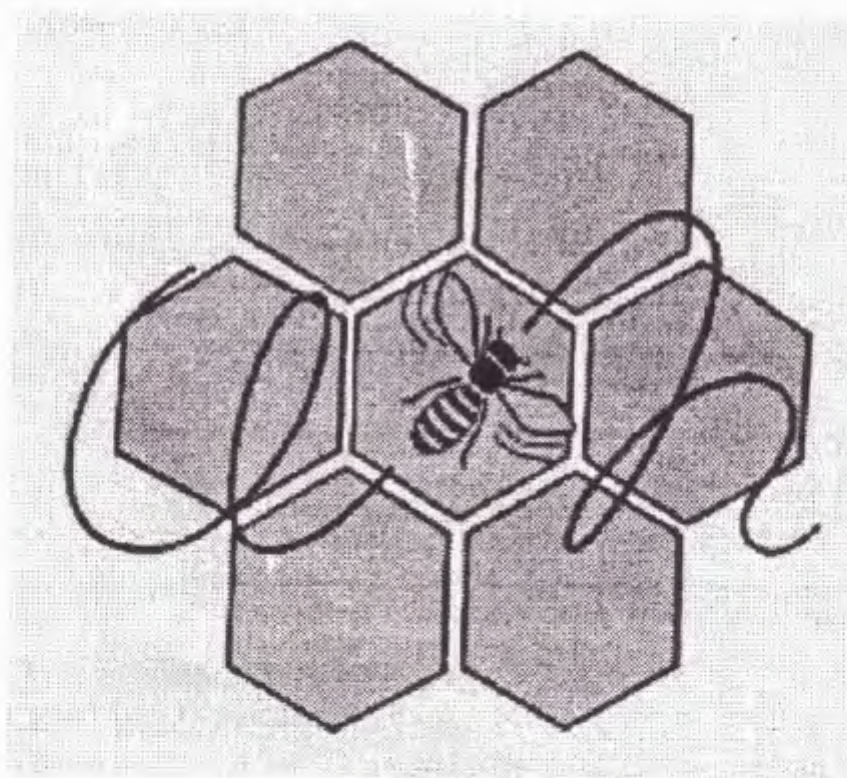

MESIKKÄ

Uudenmaan mehiläishoitajat ry

Jäsenlehti 1 / 2014

Puheenjohtajan jorinoita	3
Konkareista: Voitto Elomaa	10
Pentti Sippo	11
Vuokon ruokavinkit	13
BeeBook	14
Esikotelomätä –ekstra	15
Tapahtuipa yhdistyksessämme	19
Valokuvailta	
Syyskokous	
Pikkujoulu	
Sosiaalinen media -luento	
Katse tulevaisuuteen	22
Kevätkokous	
ELMA-työryhmän kokoontuminen	
Esikotelomätäisen pesän saneerausnäytös	
Kesäretki	
Kesäsauna eli mölkkykisapäivä	
Kurssisauna eli peruskurssin päättäjäiset	
Kevätkokouskutsu	24
Vuosikertomus 2014	25
Johtokuntamme 2013	27

Lehden ilmestymispäivä on 27.2.2014.

Puheenjohtajan jorinoita

Hannu Torkkel

Aloitetaan omilla asioilla

Vuosi sitten olin näihin lehden ilmestymisen aikoihin hiihtänyt 450 km. Tänä talvena en ole koskenutkaan suksiini. Muutamana päivänä olisin voinut käydä hiihtämässä järven jäällä taikka keskustan pururadalla, mutta eipä tullut lähdettyä. Muutama tuttu on käynyt kiertämässä kilometrin rinkiä hiki päässä. Ei sopisi minulle.

Sikäli olen kauhuissani tästä lumettomuudesta elikä hiihtämättömyydestä, että aikaisempina vuosina olen hiihtämällä kerännyt sen peruskunnon, minkä mehiläistarhaajan kiihkeä kesäkausi tarvitsee. Nyt kädet ovat löysät kuin keitetty spagetti ja tuo vatsanseutukin hyllyy epämiellyttävästi. Juoksemista on niin vaikea aloittaa. Muutaman kerran olen tällä viikolla käynyt hölkkäilemässä.

Se hyvä puoli tässä lumettomuudessa on, että ne tunnit jotka viime talvena vietin ladulla, olen viettänyt verstaalla pesälaatikoita ja kattoja tekemässä. Vielä kun kerkiäisi kasata ja vahoittaa tarpeeksi kehiä, niin hyvä olisi. Tälle viikolle sattui paitsi talviloma niin tämän Mesikän teko ja myös vanhempieni remontti. Totesivat, että omakotitaloelämä saa riittää ja kerrostalo kutsuu. Ja kas, pojalla on sopivasti lomaa ja aikaa maalailta seinät ja katot. Just. No, tulihan siinä varmistettua perintöosuus.

Koulussa on välillä kivaa, mutta kyllä sydän palaa vapaaksi taiteilijaksi eli oikeaksi mehiläistarhaajaksi. Tulevan kesän projektina on rakentaa tontille kylmän hallin pohjat. Vuoden päästä sitten katto ja seinät. Näin määrää kukkaro. Halliin saisin laitettua kuivaan varastoon pesälaatikot yms. irtosälän, mitä tähän hommaan kuuluu. Vaimolta on jo lupa saatu. Joitakin 20 vuotta puuttuneita listanpätkiä kuulemma pitäisi laittaa ensin taloon. Ja verstasarakennus tarttis myös maalata toiseen kertaan, ja tässä kevättä odotellessa pitäis tehdä klapeja ja ...

Siirtymävaihe omista asioista yhdistyksen asioihin

Olen ollut muutaman vuoden peruskurssimme kurssivastaava. Ihan kivaa hommaa, mutta... Sen homman hoitaa jatkossa johtokuntamme uusin jäsen Leena Mäki-Petäys. Leenalle kiitos! Olen muutaman vuoden kasannut tämän Mesikkä-lehden. Mukavaa hommaa, mutta... Olisiko joukossamme joku henkilö, joka haluaisi kirjoit-

taa omia juttuja, muokata muiden juttuja, kasata tätä lehteä, liimata postimerkkejä ja osoitetarroja? Tämä on nyt muotoutunut tämän näköiseksi. Haluaisitko kehittää lehtemme ulkoasua? Peruskurssillamme on mm. ammatikseen kirjoittava henkilö, mutta ketään muuta kuin puheenjohtajaa ei voi pakottaa. Ilmoittautukaa innolla!

Koulutuspolitiikkaa

Jatketaan puhtaasti yhdistyksen asioilla. Koska meillä on johtokunnan kokouksia harvoin, kokoukset tупpaavat venymään pitkiksi. Niin viimeksikin. Jätimme seuraavaan kokoukseen koulutuspoliittisen suunnitelmamme. Meillä on toimiva peruskurssi luentoineen ja tarhakäynteineen. Joillakin muilla paikallisyhdistyksillä on jatkokurssi. Meillä ei. Olemme suunnitelleet jakavamme seuraavat koulutusteemat jaksoihin niin, että ne toistuisivat kolmen vuoden välein. Jos teillä on ideoita, kertokaa. Koulutusteemat voisivat olla:

- esikotelomätä
- varroa
- propoloksen tuottaminen
- siitepölyn tuottaminen
- mehiläiskasvit
- hunajan laatu
- mehiläispölytyksen merkitys
- lajihunajat ja niiden tuottaminen
- kennohunajan tuottaminen
- parven kiinniotto
- mehiläispesien lisääminen
- hunajan markkinointi
- mehiläinen tuo voimaa marjoihin ja vihaneksiin

Peruskurssin ja koulutusteemojen lisäksi tähän koulutuspakettiin voisi kuulua muutama vierailukäynti toistemme luona. Tärkeä osa tätä koulutuspakettia on tukiverkosto, jonka me keskenämme muodostamme.

Mehiläispolitiikkaa, osa 1

Olemme tällä hetkellä Suomen suurin paikallisyhdistys. Kiitos siitä teille. Jo jonkin aikaa minua on nyppinyt SML:n toiminnassa se, että kaikki yhdistykset koosta riippumatta ovat saaneet SML:n järjestämiin ja maksamiin kouluttajakoulutuksiin ja kehittämisseminaareihin yhden edustajan. Mielestäni yksi edustaja on OK, kun paikallisyhdistyksellä on jäseniä vain muutama. Mutta mielestäni kaikilla yli 100 jäsenen yhdistyksellä pitäisi olla ainakin kaksi edustajaa em. tilaisuuksissa. Isoja yhdistyksiä

on Suomessa kuusi. Voisi kuvitella, että isolla yhdistyksellä on enemmän kehittämis- ja koulutustoimintaa kuin pienellä.

Yhdistyksemme johtokunta päätti tehdä asiasta virallisen ehdotuksen SML:n johtokunnalle.

Mehiläispolitiikkaa, osa 2

Viime vuonna karhut olivat kuuma peruna SML:n tilaisuuksissa. Tämä alkuvuosi on ollut täynnä esikotelomätää. Tähän asti EKM on ollut vastustettava eläintauti. Tämä on tarkoittanut sitä, että eläinlääkäri on puuttunut peliin heti, jos pesästä on löytynyt EKM:ää. Ja sitten on tullut siirtokieltoa ja muuta sälää. Nyt Evira ja MMM ovat todenneet, että vanha systeemi ei ole toiminut. Tauti ei ole talttunut. Varsinkin Varsinais-Suomessa EKM on levinnyt.

SML, Evira ja MMM ovat käyneet pitkin syksyä ja talvea neuvotteluja, mitä tehdä. 12. – 13.4.2014 Karstulassa on kehittämisseminaari, missä tätä asiaa puidaan oikein kunnolla. Pientä sekoilua ja omien asemien turvaamista on ollut havaittavissa, mutta toivomme Karstulan selkeyttävän ilmapiiriä.

Meiltäkin kysyttiin mielipidettä asiasta. Koska olimme pitäneet muutama päivä aikaisemmin johtokunnan kokouksen, emme kokoontuneet asian tiimoilta uudelleen. Lähetimme SML:n johtokunnalle seuraavanlaisen vastauksen:

Hyvä SML:n johtokunta!

Uudenmaan Mehiläishoitajat ry on olemassa olevilla tiedoilla tällä hetkellä sitä mieltä, että toimialueellamme esikotelomädän tulisi olla ilmoitettava tauti.

Asiasta ei ole yhdistyksemme virallista päätöstä, vaan tämän viestin sanoma perustuu johtokunnan jäsenten enemmän taikka vähemmän aktiivisiin sähköposti- ja puhelinkeskusteluihin.

Teemme kaikkemme taudin vähentämiseksi alueellamme.

Odotamme mielenkiinnolla kehittämisseminaaria.

t. Hannu Torkkel

Uudenmaan Mehiläishoitajat ry
puheenjohtaja

Yhdistyksen visuaalinen ilme

Olemme johtokunnassa pariin kertaan puhuneet yhdistyksemme visuaalisen ilmeen kirkastamisesta, esim. viirimme värit ovat nuhruiset, meillä ei ole kunniakirjoihin vakiintunutta kuvioitua paperia yms. Löytyykö jäsenistämme graafikkoa tms. henkilöä, joka voisi sihteerimme Raimo Kankareen kanssa pohtia asiaa eteenpäin? Kaikki, joita asia kiinnostaa, ottakaa yhteyttä Raimoon, puh. 050 464 8374 / nuuksionhunaja at kolumbus.fi.

Uudenmaan mehiläishoitajat ry – savuton yhdistys

Moni kaupunki ja työpaikka on viime aikoina julistautunut savuttomaksi. Miksei mekin? Onhan meillä muutama tupakoitseva (nainen) joukoissamme, mutta veikkaisin, että jos järjestäisimme jäsenistössämme kyselyn, niin savuttomuus saisi kannatusta. Pieni sovinnisti sisälläni koki tänään kolauksen. Olin avaamassa peruskurssilaisille koulun ovea, kun yksi miehistä oli hajusta päätellen tulossa tupakalta! Eli ainakin muutama nainen ja yksi mies meistä tupakoi.

Mutta ihan oikeasti: kovinkaan moni meistä ei taida olla tupakkanainen. Ja vielä harvempi tupakkamies.

Tämä savuton yhdistys –juttu ei tietenkään kieltäisi savuttimen käyttöä pesillä!

Uudenmaan Mehiläishoitajat ry – elikä me! – 70 vuotta vuonna 2015

Ensi vuonna täytämme 70 vuotta. Juhlimmeko samaan tapaan kuin 10 vuotta sitten? Keitä kutsumme mukaan? Pitäisikö meidän muistaa konkareitamme jotenkin? Missä juhlimme? Pidämmekö kekkerit vain oman porukan kesken vai yritämmekö saada SML:n sadonkorjuuseminaarin ja vuosikokouksen juhlistamaan synttäreitämme? Oletko valmis soittamaan / tanssimaan / laulamaan / puhumaan juhlistamme? Kuinka paljon tarjoilu saisi maksaa? Löytäisimmekö jostain sponsoreita? Onko meillä joku teema? Kun täytimme 50 vuotta, teemana oli Mehiläisten mukana vapaassa Suomessa. Mitä mieltä olet? Ottakaa rohkeasti yhteyttä johtokunnan jäseniin!

Pitopaikkarekisteri

Viranomaiset odottavat meiltä mehiläistarhaajilta muutamaa asiaa.

- Ennen ensimmäisten mehiläisten hankkimista on ilmoitettava kunnan maataloustoimistoon eläinten pitäjäksi.
- Jokaisen hunajaa kulutukseen myyvän tai vastikkeettomastikin oman perheen ulkopuoliseen käyttöön luovuttavan on rekisteröidyttävä alkutuottajaksi oman kunnan elintarvikevalvontaviranomaiselle.
- Uudet tarhapaikat on ilmoitettava aina ennen niiden käyttöönottamista pitopaikkarekisteriin.
- Jokaisella mehiläistarthalla tulee olla näkyvässä tarhaajan nimi ja yhteystiedot.
- Toiminnan laajuudesta riippuu, tarvitseeko tarhaajan tehdä muita ilmoituksia.

Vain 25 % meistä Suomen mehiläistarhaajista on ilmoittanut pesänsä pitopaikkarekisteriin. Itse kuulun enemmistöön eli näihin laiskureihin. Myös Mesimestarin Juha Nuutero ilmoitti Lahdessa, että hän ei ole tehnyt ilmoitusta, koska ilmoittamatta jättämisestä ei ole ollut mitään rangaistusta. Nyt MMM on suunnitellut, että ne, jotka eivät ole ilmoittautuneet pitopaikkarekisteriin, eivät saisi pesätukea.

En tiedä meidän jäsentemme aktiivisuutta asiassa, mutta kaikki me, jotka emme ole vielä ilmoittautuneet pitopaikkarekisteriin, ryhdistäytykäämme ja hoitakaamme asia kuntoon tällä hoitokaudella!

Vehnäsääsken (tai vehnähomeen) torjuntaa

Kirjoitin edelliseen Mesikkään Siuntiossa sattuneesta lentomehiläiskadosta. Heleena Laaksosen ja poikansa Sami Grönlundin 61 pesän lentomehiläiset jäivät laitumelle 9. – 10.7.2013 tapahtuneiden ruiskutusten jälkeen. ELY-keskuksesta joku oli soitellut ja soittaja oli saanut tarhojen koordinaatit. Epäselväksi on jäänyt, kävikö joku katso-massa mehiläisiä tai kävikö joku juttelemassa maanviljelijöiden kanssa. Kukaan ei ole ainakaan ottanut yhteyttä asianomaisiin eli mehiläistarhaajiin. Pakastimessa olevista mehiläisistä myrkyt ovat jo haihtuneet. Kukaan ei ole kysellyt niitäkään tutkittavaksi. Aika yksin jää mehiläistarhaaja. Palataan asiaan, jos kuullaan lisää.

Myös mehiläinen ja magneettikentät juttu on jäänyt roikkumaan.

Ammattimaista tarhausta

En ole ikinä myynyt hunajiani kenellekään suurelle pakkaajalle, joita Suomessa ovat Hunajayhtymä, Mesimestari ja Korpiahon hunaja. Olen saanut aina hunajani häviämään maailman turuille ja toreille. Toki olen muutaman kerran ajatellut, että sitten kun kasvan isoksi, voisin myydäkin suurimman osan hunajistani pakkaamoon. Varsinkin, jos hunajan hinta hieman tästä vielä nousisi. Apimondia matkalla asiasta tuli keskusteltua Hunajayhtymän pomon kanssa. Heillä on palkitseva hinnoittelu: mitä enemmän myyt, sitä enemmän saat / kilo.

Kuulin jokunen aika sitten, että Hunajayhtymä, joka ostaa käsittääkseni eniten hunajaa Suomessa, on perustamassa oman tarhauksen. En tiedä, kuinka suuresta jutusta on kyse, mutta veikkaisin, että puhutaan 1000 – 2000 pesästä muutaman vuoden kuluttua. Keskimääräisillä sadoilla 40 – 80 000 kg hunajaa vuodessa. Kuulosta aika isolta projektilta, mutta toisaalta sen ymmärtää. Suomalaista hunajaa on tullut parina viime vuotena liian vähän. Näin he saisivat ainakin osan tarvitsemasaan hunajasta omasta takaa.

Hieman tässä pelottaa, että kuka sitten ostaa minun hunajani, jos he itsekin tuottavat noin paljon. Onneksi tässä on kuulunut myös huhuja, että venäläiset ja etenkin kiinalaiset olisivat kyselleet suomalaisen hunajan perään. Kenties juuri nämä vienti näkymät ovat herättäneet Hunajayhtymän suunnitelmat, eikä minun tarvitsekaan pelätä tuottajaringin jäsenten tulevaisuudesta.

Onnea Hunajayhtymälle projektiinsa!

Huhupuhetta

Joulun jälkeen juttelin erään mehiläistarhaajan kanssa. Hän kertoi kuulleensa huhupuhetta, että Suomeen olisi tuotu muutama kymmenen tuhatta kiloa virolaista hunajaa. Määrä on sen verran iso, että ihan jokainen toreilla myyvä ei sitä saa hukattua. On kuulemma olemassa laitteita, joilla hunajasta saadaan siivilöityä vieraat siitepölyt pois, ja katso, varastossa onkin muutama kymmenen tuhatta kiloa suomalaista hunajaa!

Törmäsin vielä kaksi kertaa eri ihmisten kautta vastaavaan huhuun. Kilomäärät vain vaihtelivat. Voisiko huhu pitää paikkansa? Suomessa ei ole kovinkaan montaa yritystä, jotka käsittelevät kymmeniä tuhansia kiloja hunajaa vuodessa. Joskus

historiassa, kun suomalaista hunajaa ei saanut tarpeeksi, eräs iso toimija sekoitti ulkolaista hunajaa suomalaisen sekaan ja myi sekoituksen suomalaisena hunajana. Toimija jäi kiinni siitepölyanalyysien ansiosta, mutta mitä sitten. Toimijaa nuhdeltiin ja siinä se! Näin minulle on kerrottu. En ole lukenut tapauksesta mistään. Enkä usko, että tuosta huhupuheesta, mistä aloitin, myöskään kerrotaan suomalaisen hunajan historiikissa vuosien päästä. Meillä on Neuvostoliittolainen vaikenemiskulttuuri vaikeissa asioissa.

Koska palstan nimi on Puheenjohtajan jorinoita, voinen jorista näistäkin, vaikei mitään kirjallista dokumenttia olekaan mistään, huhupuheita vain. Ja jorisijan voi aina vaihtaa!

Mehiläisblogi

Joukossamme on muija, mehiläistarhaajan muija. Näin miesvaltaisella alalla heitä lienee useampikin, mutta yksi sanoo itseään muijaksi, mehiläistarhaajan muijaksi. Terhi Nikkanen on ollut jokusen vuoden vain aputyttönä erilaisissa mehiläisalan hanttihommissa, mutta nyt hän on peruskurssillamme. Hän on aloittanut sähköisen päiväkirjan pidon netissä osoitteessa <http://mehilaistarhaajanmuija.blogspot.fi/>. Kannattaa käydä lukemassa.

Muistaessani vielä sananen

Olen jo yli viisikymppinen, eikä kaikki asiat pysy päässäni niin kuin nuorena, joten muistuttakaa minua, jos unohdan jotakin, jonka olen luvannut hoitaa. Nytkin minua kaivelee tieto siitä, että yksi meikäläinen pyysi Lahdessa minua toimittamaan hänelle yhden kuvan Apimondia-matkalta. Juu juu, mutta kenelle? Naama on mielessä, mutta nimi ei! Elikä pieni muistutus on poikaa joskus. Vaimokin huomauttelee päivittäin jostakin tekemättömästä työstä...

Niin, mistä muusta pitikään muistuttaa?

Niin, se liittyi kesäretkeen, josta maininta myös sivulla 22. Seurailkaa sähköpostianne ja nettisivujamme. Laitamme retken tarkan ohjelman ilmoittautumisohjeineen teille heti, kun asiat selviävät. Te, joilla ei ole nettiä, voitte olla yhteydessä retkivaataavaamme, sihteeriimme Raimo Kankareeseen.

Konkareista

Luettelin edellisessä lehdessä konkareitamme. Valitettavasti vasta lehden lähdettyä painoon huomasin, että listastani puuttui kaksi nimeä. Herrat Pekka Laitinen ja Osmo Peltonen kuuluvat TOP 13:een, anteeksi kömmähdykseni.

Pikkujouluihimme tulivat muiden mukana Esko ja Eila Salovaara. Hieman katselivat kummeksuen, missä muut konkarit ovat. Valitettavasti oma ohjelmani hunajakilpailuineen ja pukkikeikkoineen oli niin tiivis, etten juuri ehtinyt juttelemaan Eskon ja Eilan kanssa. Jäi haastattelu tekemättä.

Meille johtokunnan jäsenille saa vinkata hyvistä haastattelukohteista. Jokunen kohde odottaakin haastattelua. Seuraavissa Mesiköissä luetaan lisää konkareista.

Voitto Elomaa, konkari

Muutama päivä oli vierähtänyt edellisen Mesikän ilmestymisestä, kun eräs konkareistamme, Voitto Elomaa, soitti. Kaitpa konkariksi voi kutsua henkilöä, jolla on ikää 80 vuotta ja mehiläisiäkin hoidellut yli 40 vuotta. Voitto oli huomannut Mesikässä nimensä positiivisessa mielessä ja päätti soittaa. Ja minä päätin kirjoittaa hänestä jutun seuraavaan lehteen.

Voitto Elomaan mehiläisura sai alkunsa pesästä, jonka hän sai veljeltään Matilta vuonna 1972. Matti puolestaan oli saanut mehiläisen piston Ollilan koulun kansakoulunopettaja Jorolta. Toinen Voiton pojista on töissä opettajana Espoossa Koulu-
mestarin koululla. Jotta ympyrä sulkeutuisi oikein kunnolla, tämä opettajapoika jatkaa perheen mehiläishoitajien uraa kunhan ehtii eläkkeelle.

Kun Veikko aloitti mehiläishoidon, hän asui Vantaalla Martinlaaksossa. Siksi hän liittyikin Uudenmaan Mehiläishoitajiin. Muutettuaan eläkkeelle päästyään Somerolle, hän pysyi meidän jäsenenä, vaikka lähempänä olisi ollut Somerniemen Mehiläishoitajat. Valitettavasti pitkät matkat ovat vähentäneet osallistumisia tilaisuuksiimme.

Parhaimmillaan Voitolla oli 20 yhdyskuntaa. Hän kehui Vantaan kaupungin järjestämiä loistavia hunajakukkaniittyjä. Keskisadot olivat tuolloin mukavia. Punkki tuli ja teki tuhojaan hänelläkin ja pesämäärä tippui alimmillaan jopa yhteen. Nykyään

hänellä on noin 7 yhdyskuntaa. Hunajaa menisi kuulemma kaupaksi enemmänkin. Pojat myyvät työpaikoillaan, vanhat kanta-asiakkaat kantavat ämpärikaupalla jne. Osan kanta-asiakkaistaan Veikko sai toimiessaan linja-autokuskina. Silloin sai vielä jutella kuljettajan kanssa.

Ei Veikko yksin kaikkea mehiläisiin liittyvää työtä tee: vaimo kuorii ja Veikko linkoaa. Kuten Veikko sanoi, on Luojan lykky, että he molemmat ovat terveitä. Liekö terveellä, liikunnallisella harrastuksella hunajan syöntiä unohtamatta osansa? Myös hehtaarin kokoinen kesämökkkitontti Somerniemellä pitää kunnossa. Kesällä Veikko tarkistaa pesät kahdeksan päivän välein, jottei emokennot pääse yllättämään. Emot ovat krainilaisia, Ari Seppälän tuotantoa. Kehäkokona on 20 * 40 cm Zander, joka on kevyempi nostella. Lähialueella kasvaa keväällä raitaa ja krookuksia myöhemmin kesällä kuminaa. Kurkkuyrtti on kuulemma hyvä mehiläiskasvi.

Ei voi kun toivoa, että olisi itse noin reippaan kuuloinen ja oloinen, kuin Veikko oli jutellessamme puhelimesta eräänä lokakuuisena syyspäivänä. Ja jälleen kerran en voi kuin todeta: jos olisimme tiedäneet, että Veikko täytti elokuussa 80 vuotta, olisimme muistaneet häntä synttärrikortilla.

Pentti Sippo, konkari

Hieman myöhemmin sain sähköpostia viimeksi kesäretkellämme tavanneeltani herrasmieheltä, Pentti Sipolta. Laitan hänen viestinsä tähän kokonaisuudessaan. Koska viesti tuli viime vuoden puolella, lopussa oleva hyvän joulun toivotus on alkuvuodeksi käännettynä aurinkoista kevättä ja leppoisia lentokelejä.

Tervehdys, Hannu

Syksyn Mesikässä kyselit jorinoissasi konkareiden kuulumisia. Vastaukseni on vähän viivästynyt, kun eläkeläisillä on tunnetusti runsaasti kaikenlaisia kiireitä. Sitä se on, kun kaikki pitää nykyisin tehdä omalla ajalla, eikä talon ajalla.

Jos koettaisin muutamien sanoin kertoa omista yhteyksistäni Uudenmaan Mehiläishoitajiin, niin ne alkoivat v. 1947 yhdessä isäni kanssa. Silloisissa aktiivijäsenissä oli aika paljon Karjalan kannaksen perinteen omaavia, hienoja miehiä ja aktiivisia mehiläisihmisiä.

Minun rahastonhoitajakauteni, jota kysyit, oli suurin piirtein vuodet 1950 – 1955. Ja minun arkinen ja aktiivinen mehiläishoitajakauteni loppui saman 50-luvun puolivälis-

sä. Syitä oli kaksi: isäni kuoli 1954 syöpään 57 vuoden iässä, siis turhan varhain, ja minun eläinlääkäriopintojeni jatko siirtyi Tukholmaan, kun kotimainen korkeakoulumme oli vielä keskeneräinen. Ensimmäiset täysin suomalaisen koulutuksen saaneet kollegat valmistuivat vasta 1968.

Minun kohdaltani mehiläishoitoasiat jatkuivat sitten mehiläistautien seuraamisen merkeissä, kun olin asemiespalveluksen ja opintojen jälkeen valmistunut v. 1960. Oli lehtikirjoittelua Mehiläistaloudessa, luentoja kokouksissa, yhteyksiä järjestön ja viranomaisten välillä jne. Asiat siis pysyivät tuoreina ja Uudenmaan Mehiläishoitajien jäsenyys säilyi koko ajan.

Tautitilanne oli nykyistä yksinkertaisempi, kun varsinaisia uhkatekijöitä olivat esikotelomätä ja toukkamätä, ja muut olivat vähäpätöisempiä.

Aikanaan sitten tuli varroa, ja sille piti löytää vastatoimet. Alkuvaiheessa valitsimme lääkkeellisen hoidon, silti hyvin tietoisina siitä, että se on väliaikaisratkaisu, niin kuin monissa muissakin uusissa eläintaudeissa. Myöhemmin ovat Ari Seppälä ja kumppanit rakentaneet hyvän ja järkevän hoitojärjestelmän koulutuksen, tutkimuksen ja orgaanisen kemian keinojen avulla. Ei sovi myöskään unohtaa Lassi Kaukon panosta mehiläistautien ja mehiläistutkimuksen saralla. Mielenkiintoista on ollut seurata hänenkin työtään eläkevaarin näkökulmasta.

Järjestöelämässä olin myös varsinaisten ydinkysymysten kohdalla mukana. Kun liittojen yhdentymisen aika kypsyi, oli meitä uusmaalaisia asioiden polttopisteessä ainakin kaksi, Risto Kuittinen Mekelin puheenjohtajana ja minä hallituksen jäsenenä. Ylämäet ja alamäet ja onnellinen loppu ovat kyllä jääneet mieleen.

Tällaista se sitten on, menee jatkuvaksi pulputukseksi vanhojen muistojen merkeissä. Aktiivisempi läsnäoloni Uudenmaan Mehiläishoitajissa on jäänyt kovin vähäiseksi, kun tilaisuuksiin lähteminen vaatisi omaa autokyytiä ja mutkaisia teitä näin Lahden horisontista katsottuna. Kunnioittavat kiitokseni siitä, että Mesikän ansiosta olen mielestäni pysynyt hyvin kärryillä uusmaalaisien mehiläisasioista.

Hyvät joulunajan toivotukset sekä sinulle että perheellesi ja kaikille yhdistyksemme jäsenille!

Pentti S

Vuokon ruokavinkit

Vaaleat hunajajuurekset

½ kg vaaleita kasviksia (lanttua, kyssäkaalia, palsternakkaa, sipulia)

5 valkosipulin kynttä

½ dl rypsiöljyä

½ dl hunajaa

1 rkl rosmariinia silputtuna

2 tl sormisuolaa

½ tl mustapippuria

Kuori ja paloittele juurekset reilunkokoisiksi lohkoiksi. Kuori valkosipulin kynnet ja viipaloi ne. Levitä kasvikset uunipannulle leivinpaperin päälle. Valuta kasviksille öljy ja hunaja. Ripottele päälle mausteet. Kääntelevä ainekset sekaisin ja levitä tasaiseksi kerrokseksi. Paahda kasviksia 225-asteisessa uunissa noin 25 -30 minuuttia.

Hunajaiset porkkanatikut

1 kg porkkanoita

1 rkl voita

2 tl hunajaa

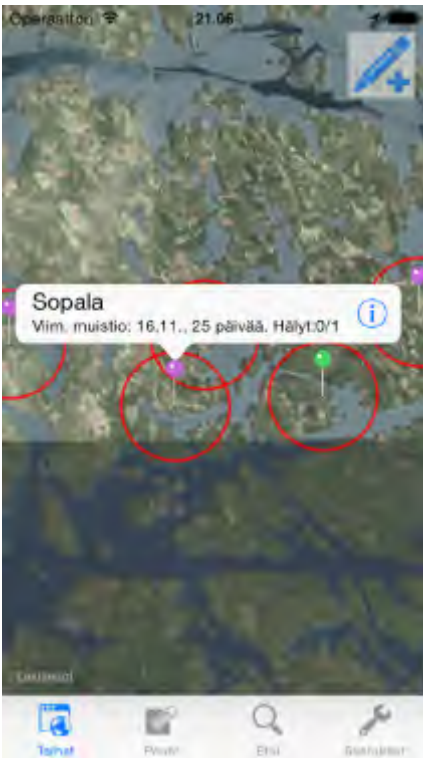
2 tl vaahterasiirappia

1 dl vettä

Leikkaa kuoritut porkkanat tangoiksi. Kuumenna voi paistinpannussa ja kuullota porkkanat. Lisää pannulle hunaja ja vaahterasiirappi. Sekoita ja lisää vesi. Hauduta miedolla lämmöllä ja sekoita välillä käännellen. Anna kypsyä 10 – 15 minuuttia, kunnes porkkanat ovat rapean kypsät. Tarjoa muikkujen ja muusin lisänä.

BeeBook

Jouko Piippo

BeeBook on iPhone ja iPad laitteissa toimiva pesäkortisto-ohjelma. Sen avulla hoitaja voi pitää kirjaa pesillä tehtävistä havainnoista ja toimenpiteistä.

Olen ollut mehiläisten kanssa tekemisissä viimeiset 15 vuotta, ensimmäiset 10 vuotta täysin harrastuspohjaisesti muutamalla pesällä kesämökillä. Pesämäärän noustessa kahdesta kolmeen tunsin ensimmäistä kertaa tarvetta jonkinlaiselle kirjanpidolle. Myös halu oppia mehiläishoitoa yhdessä tarhauksen laajentamisen kanssa vaati uudenlaista lähestymistä asiaan. Mikä on sopiva hoitotapa ja miten sen voisi löytää? Tarvitsisin ehdottomasti systemaattisen tavan tehdä muistiinpanoja. Myös tarhapaikkojen hakeminen Saimaan saaristosta tuntui silloin haasteelliselta. Miten tarhat

sijoittuisivat suhteessa toisiinsa ja maastoon? Olisiko itse tehty pesäkortisto-ohjelma vastaus edellisiin?

Asetin seuraavia tavoitteita ohjelmalle:

- muistiinpanoja pitää pystyä tekemään ja tarkastelemaan hoitotöiden yhteydessä
- muistiinpanojen tekeminen pitää olla suhteellisen helppoa
- ohjelman käyttö ei saa vaatia internet yhteyttä
- pitää tukea ja kehittää omaa hoitotapaa
- auttaa uusien tarhapaikkojen hakemisessa

Näiden vaatimusten takia ainoa järkevä alusta ohjelmalle olisi nykyaikainen älypuhelin. iPhone tuli valittua lähinnä sen takia, koska minulla oli jo sellainen ja olin tutustunut tämän tyyppisen laitteen ohjelmointiin.

Ohjelman kehittäminen aloitettiin syksyllä 2011 ja ensimmäinen testaajille tarkoitettu versio saatiin valmiiksi keväällä 2012. Kesä käytettiin tietojen keräämiseen pesiltä. Näiden perusteella ohjelman kehittämistä jatkettiin ja ensimmäinen AppStore:n kautta jakeluun saatu versio näki päivänvalon keväällä 2013.

Kuten yllä olevan kuvan alareunassa olevasta tehtäväpalkista saatatte nähdä, ohjelma on jaettu neljään pääosioon: Tarhat, pesät, etsi ja asetukset. En käy niitä tässä sen tarkemmin läpi. Toivon, että tutustutte ohjelmaan sen [www-sivuilla osoitteessa **beebook.hunajakiesi.fi**](http://www.beebook.hunajakiesi.fi).

Ohjelma ei ole niin helppokäyttöinen kuin alun perin toivoin. Uskon kuitenkin muutaman illan harjoittelun riittävän ohjelman käyttöönotossa. Mikäli kiinnostusta löytyy, voin myös pitää jonkin kerhoillan yhteydessä lyhyen esittelyn ohjelmasta.

Tämä on ihmisen tekemä ohjelma. Käyttäkää sitä tukemaan ja kehittämään omaa hoitotyötänne, älkää laittako liikaa sen varaan. Muistakaa huolehtia varmistuksista.

Kiitokset testaajille!

Jouko Piippo, Nurmijärvi

Esikotelomätä

Esikotelomätä (EKM) on mehiläisten vakavin sikiötauti, joka johtaa hoitamattomana mehiläispesän kuolemaan. EKM ei kuitenkaan tarkoita mehiläistarhauksen loppua: taudin leviäminen voidaan estää ja suuri osa sairastuneistakin pesistä voidaan pelastaa. Tautia ei tarvitse hävetä eikä hyssytellä. Näin kirjoittaa Tuula Lehtonen seuraavassa Mehiläinen-lehdessä.

Mehiläisälalla tunnettu eläinlääkäri Lassi Kauko on vuosia tehnyt SML:ssä talvitappioseurainta. Hän kertoi, että talvitappiokyselyissä EKM on mainittu varsin harvoin pesän kuolinsyynä. Tosin jossain tapauksissa EKM:ää ei osata tulkita. Hänen käsityksensä mukaan EKM ei talvitappioiden syynä kuitenkaan ole kovin merkittävä. Tärkeimmät syyt ovat edelleen punkkiin liittyvät tekijät ja emoista johtuvat tappiot. Sitten tulevat heikkona talveutetut yms. EKM aiheuttaa yleensä menetyksiä hoitokaudella, joskus tietysti myös se saattaa olla syynä kunnan heikkouteen talveutettaessa.

EKM Uudellamaalla

EKM tietoa ei ole helposti saatavilla. Tiedän muutaman tarhaajan, jolla sitä on. Tiedän muutaman tarhaajan, jolla sitä ei ole. Tiedän useamman tarhaajan, jotka

eivät ole ikinä tutkituttaneet hunajansa. Omat viimekesäiset hunajanäytteeni odottavat edelleen linkoomon pöydällä sitä hetkeä, että joku lähettäisi ne Eviraan.

Vuosituhanen vaihteen aikoihin Seppo Korpela teki maanlaajuisen tutkimuksen ekm:stä. Alla olevassa taulukossa numeeriset tiedot toiminta-alueeltamme ja lähiympäristöstä maakunnan tarkkuudella.

maakunta	positiiviset näytteet %	näytteitä yhteensä kpl
Uusimaa	20	48
Itä-Uusimaa	41	12
Varsinais-Suomi	46	117
Kanta-Häme	41	36
Päijät-Häme	16	6
Kymenlaakso	38	21

Sekä Korpelan Sepon että Eviran viime vuonna tekemän tutkimuksen mukaan on selvää, että esikotelomätäbakteeria esiintyy huomattavasti enemmän kuin mitä virallisessa valvonnassa on todettu.

Lahden talvipäivillä puhunut Elintarviketurvallisuusvirasto Eviran tutkija Sirpa Heini-kainen kirjoitti minulle, että Uudellamaalla ei ole ollut mitään satunnaistettua näytteenottoa, joten tarkkaa tietoa taudin esiintyvyydestä täällä ei ole. Uudeltamaalta 25 tarhaajaa on viime vuonna lähettänyt heille näytteitä, joista kahdeksan tarhoilla todettiin ekm:n aiheuttajan Paenibacillus larvae -bakteerin itiöitä hunajassa. 8 / 25:stä eli 32 %. Lisäksi yhdellä tarhalla todettiin kliininen tauti sikiökakkunäytteessä. Positiivisia näytteitä siis 9 / 26:sta eli 35 %.

Sirpakin toteaa, että alueellamme on varmaan hieman useampi kuin 25 tarhaajaa, joten noista luvuista voi lähinnä tulkita, että alueella on tautia. Jos laskemme yhteen meikäläiset, hesalaiset, stadilaiset ja ruotsinkieliset mehiläistarhaajat, jotka pyörimme tällä alueella, niin meitä on täällä Uudellamaalla yli 400. Ja vain 25 on tutkituttanut hunajansa Evirassa! Tässäkin on asia, jossa meidän pitäisi ryhdistäytyä!

Onko minulla ekm?

Aikainen taudin diagnosointi on tärkeä taudin tehokkaalle ennakkoehkäisylle ja torjunnalle. On vaikea arvioida kuinka moni hoitajista todella osaa tunnistaa taudin oireet. Pitkälle edenneen EKM:n tunnistaa hajusta ja aukkoisista kennokansista. Tautiin kuollut toukka mätänee ruskeaksi massaksi, joka venyy esimerkiksi tikulla

kokeiltaessa. Myöhemmin toukkamassa kuivuu kennoon kiinni tiukaksi ”ruveksi”, jota työläiset eivät saa siivottua pois. Hajun huomaa, mutta aukkoja on muutenkin.

Helppoin tapa löytää EKM on lähettää hunajanäyte Eviraan. Näytteenä otetaan 1 – 2 ruokalusikallista hunajaa pieneen purkkiin. Vastaus tulee noin kolmessa viikossa.

Mitä tehdä, jos minulla on EKM?

Jos hunajanäytteestä löytyy itiöitä, on ensin selvitettävä, mistä pesästä on kyse. Itse otin syksyllä neljä yhteisnäytettä, yhdessä näytteessä on hunajaa kahdelta – neljältä tarhalta. Jos jossakin näytteessä löytyisi EKM-itiöitä, minun pitäisi ottaa uudet näytteet niiltä tautisilta tarhoilta. Näin haarukoimalla löytäisin tautisen / tautiset tarhat. Lopuksi pitää ottaa pesäkohtaiset näytteet. Nykyinen EKM-lainsäädäntö määrää, että nämä kaikki jatkonäytteet ottaa eläinlääkäri. Ja sitten alkaa saneeraushommat.

Miksi saneeraus tehdään? Ja miten?

Saneerauksen päätavoite on siirtää aikuiset mehiläiset uuteen (=puhtaaseen) pesäosastoon jossa on vain pohjukkeita. Kakustoa rakentaessaan mehiläiset käyttävät kuvussaan olevan meden ja siinä olevat itiöt poistuvat ennen kuin uusia toukkia ruokitaan ja näin pesä parantuu. Saksassa yleisen tavan mukaisesti mehiläisiä pidetään pari päivää viileässä kellarissa parvilaatikossa ilman ruokaa ja kakustoa, jolloin myös pesät, joilla oireita on muutamaa kennoa enemmän, saadaan todennäköisesti onnistuneesti saneerattua. Näin tämä asia lyhyesti.

Seuraavassa Mehiläinen-lehdessä on Tuulan kirjoittama juttu esikotelomädästä. Vaikka kevään ja kesän aikana lehdessä onkin EKM-palsta tarkkoine ohjeineen pesän saneeraamisesta, laitan Seppälän Arilta saamani ohjeet teille kaikille sähköpostitse. Mutta se tulee vasta kesäkuun alkupuolella, jos muistan ja jos vastaavaa ei ole ollut Mehiläinen-lehdessä.

Entä sitten?

Saneerauksen jälkeen, kuukauden kuluttua voi pesistä ottaa uudet näytteet. Jos viralliset näytteet ovat puhtaat, tarhan siirtokiellot puretaan. Saneeraus ei kuitenkaan aina onnistu kokonaan heti. Mitä sairaampia pesät ovat sitä todennäköisemmin joidenkin pesien mehiläiset onnistuvat siirtämään pienen määrän itiöitä uuteen pesään. Pesät voivat myös ryöstää sairaita pesiä tai ryöstää varastoa, jossa on sairaiden pesien kakkuja. Normaalisti 0 -15 % saneeratuista pesistä löytyy itiöitä saneerauksen jälkeen ja ne on saneerattava vielä uudestaan.

Huomatkaa vielä nämä

Jotta taudin leviäminen estyisi, uusia tarhauksia perustettaessa tulee ostaa vain tutkitusti tautivapaita pesiä. Vaadi myyjältä todistus taudittomuudesta ennen pesän ostoa! Tällä hetkellä Itä-Suomessa käydään oikeudessa taistelua siitä, korvaako tautisen pesän myyjä taudin levittämisestä aiheutuneita kuluja vai ei. Korpelan tutkimuksen mukaan ostetut mehiläiset olivat toiseksi yleisin syy taudin tuloon. Yleisin syy oli se, että mehiläisten ilmoitettiin ryöstäneen kuolleita tai heikentyneitä tautisia pesiä ja noutaneen taudin niistä.

Hoitaja voi tehokkaasti levittää bakteerisaastunutta puhtaisiin pesiin ja tarhoihin kakustoa siirtämällä. Suurin riski on sikiökakkujen avulla tapahtuva bakteerin välittäminen, mutta erittäin suuren riskin sisältää myös edellisenä vuonna pelkkinä hunajakakkuina käytettyjen lingottujen kakkujen levittäminen tarhauksessa muihin pesiin. Uudessa Seelannissa tehdyssä tutkimuksessa pesistä, joille annettiin lievästi tautisista pesistä peräisin olevia hunajakakkuja, jopa 45 % sairastui vakavasti.

EKM ja Uudenmaan mehiläishoitajat

Suomen Mehiläishoitajain Liitto otti vuosien 2002-2003 koulutusteemakseen esikotelomädän vastaiset toimet. Ohjelman puitteissa joka paikallisyhdistyksessä mehiläishoitajia koulutettiin esikotelomädän leviämisreiteistä ja saneeraustoimista. (Tältä istumalta en tiedä, ketkä meikäläisistä on koulutettu.) Projektin vaikutuksiin voidaan laskea SML:n vuonna 2002 aloittaman EKM-neuvojaverkoston perustaminen auttamaan taudin diagnostisoinnissa ja antamaan neuvoja taudista vapautumiseen. Meidän EKM-neuvojamme on Janne Leimi.

Yhdistyksemme kevätkokouksen (torstaina 3.4.2014) jälkeen noin klo 19.00 SML:n puheenjohtaja, taloudenhoitajamme ja EKM-neuvojamme Janne Leimi pitää luenton SML:n EKM-torjuntaohjelmasta.

Kesäkuussa ennen Juhannusta Juha Välimäki saneeraa kanssamme muutaman pesän joko lauantaina 14.6. taikka sunnuntaina 15.6.

Tarjolla siis luentoa ja käytäntöä.

Tapahtuipa yhdistyksessämme

Valokuvailta + peruskurssin päättäjäiset

Torstaina 31.10.2013 kokoonnuimme Velskolaan ensin iltapalalle ja sitten katselmaan valokuvia menneestä vuodesta. Peräti 28 oli ilmoittautunut, paikalla taisi olla muutama vähemmän. Koska mehiläishoito on mielenkiintoinen ala, ja meillä jokaisella on se paras hoitotapa, myös kuvien katselu herätti välillä suorasanaisia kommentteja. Mutta sehän tässä alassa on ihan oikeasti hienoa, että tätä voi tehdä niin monella eri tavalla. Ja lähes aina mehiläiset korjaavat hoitajan tekemät virheet ja pysyvät hengissä.

Nyt katselimme sihteerimme ja puheenjohtajamme kuvia peruskurssin pesäkäyniltä, Pikku-Aurorasta, mölkkykisoista, kesäretkeltämme, kesän puuhasteluista, syksyn juhlista ja Apimondia-matkasta. Jatkossa olisi kiva nähdä myös muiden kuvia. Paikalla oli eräs jäsenemme, jolla oli kehitteillä systeemi, jolla hän saisi lähikuvia mehiläisistä, myös videokuvaa. Kenties pääsemme ensi syksynä katsomaan hänen kuviaan.

Kiitos Kari Ikoselle järjestelyistä.

ELMA-messut

Marraskuun loppupuolella 22. – 24.11.2013 Helsingin Messukeskuksessa oli ELMA-messut. Aluksi stadilaiset pyysivät apuamme, mutta täsmäpuheluilla saivat porukan kasaan. Tietääkseni yksi meikäläinen oli heitä auttamassa. Itse tarjosin apuani lauantaille, mutta se päivä oli jo täynnä apukäsiä. Perjantaiksi olisi apu kelvannut.

Syyskokous

Sunnuntai 23.11.2013 klo 12.00 kokoonnuimme Kokoushotelli Siikarantaan Espooseen pitämään syyskokoustamme. Kokouksen avausanat venyivät lähes 25 minuutiksi ajankohtaiskatsaukseksi lähinnä SML:n tekemisistä. Onneksi meillä on liiton puheenjohtaja Janne Leimi riveissämme, joten saimme täsmätarkennuksia eskotelomätä- ja karhuasiaan, joita oli viikko aikaisemmin pähkäilty SML:n syyskokouksessa Kankaanpäässä. Keskustelimme myös ELMA-ruokailusta tai oikeastaan sen menettä-

misestä, liiton vuokratämpän vuokratästeistä (33 000 €) ja Mehiläinen lehden ilmes-
tymiskertojen tiputtamisesta seitsemästä kuuteen.

Kokoukseen osallistui 26 henkilöä. Johtokuntaan oli lähes tunkua ja etenkin SML:n
vuosikokoukseen meillä on runsaasti äänivaltaisia kokousedustajia.

Pikkujoulu

Pikkujoulua vietimme kokouksen ja pienen jaloittelutuokion jälkeen. Alkusanat jäivät
lausumatta, mutta silti kaikki saivat jälleen kerran ruokaa syödäkseen. Pukkikin
piipahti muoria etsimässä. Paikalla oli 40 aikuista ja kuusi lasta.

Uutena juttuna tuossa pikkujoulutapahtumassa oli tosiaan Uudenmaan paras hunaja
-kilpailu. Saimme kahdeksan hunajanäytettä katseltavaksemme, haisteltavaksemme
ja, mikä tärkeintä, maisteltavaksemme. Ilahduttavaa oli, että kuusi näistä näytteistä
oli viime vuoden kurssilaisten tuomia. Ahkerin purkkien tuoja oli Jouni Jaakkola
Saukkolasta, entisestä Nummi-Pusulasta, nykyisin Lohjalta. Hänellä oli kolme näytet-
tä, eikä kisamenestyskään ollut huono.

Lupasin edellisessä Mesikässä, että kisan voittaja saa kunniakirjan ja valokuvansa
seuraavaan tai sitä seuraavaan Mesikkään. Sihteerimme teki kilpailun voittajalle
kunniakirjan ja kuinka ollakaan, hänen hunajansa valittiin Uudenmaan parhaaksi.
Kunniakirja oli unohtunut kotiin, mutta eipä tarvinnut lähetellä postissa.

Onnea Raimo Kankareelle (ja Raijalle)!

Tulokset:	1. Raimo Kankare	41 pistettä
	2. Jouni Jaakkola	33 pistettä
	3. Jouni Jaakkola	29 pistettä

Myös Jounin kolmas näyte ja Leena Mäki-Petäyksen, Nina Hakalan, Tapio Juujärven
ja Hannu Torkkelin näytteet saivat ääniä, mutta kolmen kärki oli tuossa. Jos tämän
vuoden kisaan tulee useampia näytteitä, joudumme tekemään alkusarjat, joista
muutama pääsee loppukilpailuun. Kauhean montaa hunajapurkkia ei Nalle Puhkaan
pysty maistelemaan.

Kiitos Kari Ikoselle ja Raimo Kankareelle järjestelyistä.

Raimo ja Raija Kankare ja voittoisa hunaja.

Sosiaalinen media markkinoinnissa -luento

Torstaina 9.1.2014 kokoonnuimme Velskolan leirikeskukseen kuuntelemaan Mari Koistisen esitystä aiheesta Sosiaalinen media markkinoinnissa. Paikalla oli 22 meikäläistä.

Mari esitteli meille Facebookin, Twitterin ja mitä niitä nyt olikaan käyttöä hunajan markkinoinnissa ja oikean tiedon välittämisessä. Kotisivut, ne pitäisi saada itsellekin. Näitä oman toiminnan kehittämisisideoita alkaa olla jo enemmän kuin aikaa toteuttaa ne!

Kiitokset Kari Ikoselle järjestelyistä.

Mehiläishoitokurssi 2014

Uutta mehiläiskurssia on käyty kolme kertaa. Paikalla on ollut 23, 26 ja 26 oppilasta. Listalla on 32 nimeä, joista 30 on käynyt näyttäytymässä. Koska talvi on ollut taas omanlaisensa, ensimmäiset kurssilaiset ovat jo soitelleet, mitä tehdä pesillä. Tilanne on hankala: onko ruokaa vai ei? Joku on jo antanut lisäruokaa, joku toinen kieltää menemästä pesille mehiläisiä häiritsemään. Maaliskuussa on jo pakko vilkaista.

Katse tulevaisuuteen

Kevätkokous

Yhdistyksemme kevätkokous pidetään torstaina 3.4.2014 klo 18.00 ABC-huolto-
asemalla Vantaan Koivukylässä. Osoite on Koivukylänväylä 66, 01390 Vantaa.

Tilaisuus alkaa yhdistyksen tarjoamilla voileipäkahveilla klo 17.30.

Kokouksen jälkeen noin klo 19.00 SML:n puheenjohtaja, taloudenhoitajamme ja
ekm-nevojamme Janne Leimi pitää luennon aiheesta SML:n esikotelomädän (EKM)
torjuntaohjelma.

Elma-messujen suunnittelupalaveri

Koska yritämme päästä ELMA-messuille, pidämme suunnittelupalaverin asian
tiimoilta. Jos asia kiinnostaa, soita Kari Ikoselle ja ilmoittaudu mukaan.

Esikotelomätäisen pesän saneeraaminen

Juha Välimäki opastaa meitä, kuinka toimia, jos pesässä on ekm. Juha saneeraa
kanssamme muutaman pesän joko lauantaina 14.6. taikka sunnuntaina 15.6.
Pistämme viestiä sähköpostitse tarkemmasta paikasta ja ajankohdasta. Te, joiden
sähköpostia meillä ei ole, soitelkaa Juhalle edellisellä viikolla.

Kesäretki

Aika: torstai 3.7.2014

Aihe: tummat mehiläiset saaristossa

Paikka: Aimo Nurmisen saaristotarha Pakinaisen saarella Rymättylän edustalla

Aikataulu: lähtö Hesasta kukonlaulun aikaan heti kuudelta

Lohjan kulmilta seitsemän aikoihin

saaristolautalla kymmeneltä

tarha + saaristo + omat eväät

mantereelle takaisin klo 17. Paluu aika voi vielä muuttua, koska lautan
kesäaikataulu ei ole käytettävissä.

kotia kohti

Yhteistyössä: Stadin Tarhaajat ja Hunajafrendit

Kesäsauna jäsenille

Kun torstaina olemme retkeilleet hikisessä bussissa, niin lauantaina 5.7.2014 meillä on mahdollisuus liotella hiet pois Hannun lampisaunalla. Ohjelma lienee perinteinen:

- 15.00 pientä suolapalaa (pitää varata enempi kuin viimeksi)
- 16.00 yhdistyksen virallinen mölkkymestaruusottelu
- 17.30 kahvittelua
- 18.00 saunottelua

Ja koko ajan siinä sivussa jutustelua mukavasta harrastuksesta mukavien samanhenkisten ihmisten kanssa.

Loppuun sama saarna kuin viimeksikin: Jota osaisin hommata arpeeksi makkaraa, salaattia ja pullaa (omat sauna- ja pelipullot mukaan), niin ilmoitelkaapa tulemises-tanne taaskin viikkoa ennen eli viimeistään lauantaina 28.6. Hannulle puh. 050 339 4958 taikka hani-hannu at luukku.com.

Peruskurssin päättäjäiset

Vaikka otsikkona onkin peruskurssin päättäjäiset, niin tilaisuus on meille kaikille. Tiistai-iltana 26.8.2014 kokoonnumme Rajamäelle Kotorantaan. Klo 17 – 19 saunomme kaikessa rauhassa. Miehillä ja naisilla on omat saunansa. Saunan jälkeen klo 19 alkaen paistamme lettuja ja juomme kahvia ja mehua. Jos haluat paistaa makkaraa, ota omat makkarat kotoasi mukaasi. Viimeksi kun näin kokoonnuimme, toimme mukanamme omia hunajia muiden maisteltaviksi.

Ilmoittautumisia ottaa vastaan Juha Välimäki puh. 050 543 0062 / valimaen-hunaja at luukku.com. Ja taas ajoissa eli viimeistään maanantaina 18.8.2014.

Syksyllä tapahtuu

- Valokuvailta
- Elma-messut 7. – 9.11.2014
- SML:n sadonkorjuuseminaari 15.11.2014 Turussa
- Syyskokous
- Pikkujoulu

Mutta näistä sitten seuraavassa Mesikässä.

Kokouskutsu

Asia: Kevätkokous 2014

Aika: Torstai 3.4.2014 klo 18.00

Paikka: ABC Koivukylä, Koivukylänväylä 66, 01390 Vantaa

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Kokoustoimihenkilöiden valinta:
 - puheenjohtaja
 - sihteeri
 - kaksi pöytäkirjantarkastajaa
 - kaksi ääntenlaskijaa
3. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Esityslistan hyväksyminen
5. Käsitellään vuoden 2013 vuosikertomus
6. Vuoden 2013 tilinpäätös ja tilitarkastajain lausunto
7. Päätetään vuoden 2013 tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä tili- ja vastuuvollisille
8. Muut asiat
9. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa

Kokousluento:

Klo 19.00 alkaen Janne Leimi pitää luennon aiheesta: SML:n esikotelomädän (EKM) torjuntaohjelma.

Yhdistys tarjoaa kahvin tai teen ja voileivän tai sämpylän klo 17.30 alkaen.

Vuosikertomus 2013

1. Yleistä

Mehiläisalan keskustelua on käyty viime vuosien tapaan neonikotinoideista ja niiden kieltämisestä. EU:n kiellettyä kolmen neonikotinoidin myynnin on asiasta käyty kiivasta keskustelua puolesta ja vastaan. Suomi äänesti tyhjää ratkaisevassa äänestyksessä. Suomessa on käynnistetty tutkimuksia, jolla pyritään selvittämään neonikotinoidien vaikutusta mehiläisiin.

Petovahingot ovat nostaneet tunteita tarhaajien keskuudessa. Ongelma on laaja, eikä siihen ole olemassa helppoa kaikkia tyydyttävää ratkaisua. Ongelma kolkuttelee meidänkin yhdistyksen rajoilla, mutta tiedossa ei ole tapahtuneita vahinkoja.

Suomen hunajasato oli toisena vuotena peräkkäin huono. Alueellamme sato oli keskimääräinen n. 44 kg/pesä (johtokunnan jäsenillä), mutta pesä- ja tarhaajakohtaiset sadot vaihtelivat suuresti. Osatekijä lienee myöhäinen kevät, joka esti pesien kehittymisen hyvään keruukuntoon satokauden alettua. Satokasvien kukinta jäi lyhyeksi ja ajoittui normaalia aiemmaksi. Kesä alkoi aikaisin ja oli pääosin aurinkoinen ja lämmin, mutta se ei pelastanut satoa. Sadon kertyminen pesiin päättyi poikkeuksellisesti heinäkuun alussa, joten satokausi jäi lyhyeksi ja sato pieneksi.

Kotimaisen hunajan niukkuus on nostanut hunajan hintaa, joka on liiton kyselyn mukaan kuluttajamyynnissä reilut 12 e/kg. Yleisin myynnissä oleva 450 g purkkikoko maksaa 5 – 6 e. Hunajavarastot ovat huvenneet syksyn kuluessa. Moni on myynyt koko satonsa jo vuoden loppuun mennessä.

Talvitappioita oli noin 17 prosenttia, joka on keskimääräistä suurempi luku. Syksy on ollut kaunis, lämmin ja jatkunut pitkään, mikä on sotkenut mehiläisten elämää. Mielenkiinnolla odotamme seuraavaa kevättä - mitä tämä tarkoittaa tappioiden suhteen.

Mehiläishoitokursseille tulijoita on riittänyt tänäkin vuonna. Kiinnostus alaa kohtaan on säilynyt hyvänä. Tämä on hyvä, sillä uusia tarhaajia tarvitaan korvaamaan lopettaneita. Kotimaisen hunajan tuotanto pitäisi saada vastaamaan kulutusta. Luomutuotanto on myös entistä useamman tarhaajan valinta.

2. Jäsenistö

Uudenmaan mehiläishoitajat ry:llä oli vuoden 2013 lopussa 153 jäsentä sekä 19 perheen-jäseniä ja yksi vapaajäsen (vuoden 2012 lopussa oli 137 jäsentä ja 11 perhejäsentä).

3. Johtokunta

Uudenmaan mehiläishoitajien johtokuntaan kuuluivat vuonna 2013:

- Hannu Torkkel puheenjohtaja, tiedotussihteeri
- Juha Välimäki varapuheenjohtaja
- Raimo Kankare sihteeri
- Olli Kiuru
- Kari Koppelmäki
- Ville Heinilä www-vastaava
- Vuokko Keinänen

Varajäsenet:

- Kari Ikonen
- Susanna Valtti

Taloudenhoitaja: (johtokunnan ulkopuolelta)

- Janne Leimi

Johtokunta kokoontui vuoden aikana kaksi kertaa.

4. Yhdistyksen yleiset kokoukset

Uudenmaan mehiläishoitajat ry:n kevätkokous pidettiin keskiviikkona 17.4.2013 Nuorisoseuratalo Stenhallassa Herrbackantie 5, Espoo. Kokoukseen osallistui 24 henkilöä. Juhani Lunden piti ennen kokousta luennon aiheesta: Mehiläishoitoa ilman varroan torjuntaa. Luento osallistui 35 henkilöä.

Syyskokous pidettiin sunnuntaina 23.11.2013 Kokoushotelli Siikarannassa, Naruportintie 68 Espoo. Kokoukseen osallistui 26 henkilöä. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Kokouksen jälkeen vietettiin pikkujoulua samassa paikassa ja järjestettiin Uudenmaan paras hunaja -kilpailu.

5. Toiminnantarkastajat

Toiminnantarkastajina ovat toimineet: ammattitilintarkastaja Kim Hellström sekä yhdistyksemme jäsen Terho Laitinen. Toiminnantarkastajien varahenkilöinä ovat olleet Timo Peltoniemi ja Hannele Linnava.

6. Edustukset

- Janne Leimi on toiminut SML:n puheenjohtajana.
- Hannu Torkkel oli SML:n johtokunnan varajäsen (Pekka Peltotalo).
- Yhdistyksen edustaja SML:n kevätkokouksessa su 14.4.2013 Tampereella olivat Hannu Torkkel, Vuokko Keinänen, Jyrki Parikka, Kari Ikonen ja Raimo Kankare.
- SML:n syyskokous pidettiin Kankaanpäässä su 17.11.2013. Yhdistyksen äänivaltaa käyttivät: Hannu Torkkel, Vuokko Keinänen ja Jyrki Parikka. Kokouksessa olivat mukana myös Janne ja Kielo Leimi.
- Jyrki Parikka toimi Suomen edustajana EU:n talonpoikaisjärjestön COPA/COGECA hunajatyöryhmässä ja EU-komission neuvoa-antavassa mehiläistyöryhmässä.
- Jyrki Parikka on edustanut Suomea Euroopan ammattimehiläistarhaajien yhdistyksessä.

7. Yhdistyksen toiminta ja koulutus

- Yhdistys järjesti mehiläishoidon peruskurssin edellisvuoden tapaan omana toimintana. Kurssi alkoi la 2.2.2013 ja päättyi syksyllä kurssin palauteiltaan 31.10.2013. Kurssi käsitti 24 teorituntia, kuusi opintokertaa ja kahdeksan tarhakäyntiä, joten tunteja kertyi kaikkiaan nelisenkymmentä. Opettajina kurssilla toimivat: Janne Leimi, Hannu Torkkel, Jyrki Parikka, Juha Välimäki, Kari Koppelmäki ja Ville Heinilä. Kurssille ilmoittautui 30 oppilasta.
- Keskiviikkona 20.3.2013 Märkiön leirikeskuksessa Hyvinkäällä pidettiin Kari Koppel-mäen luento- ja keskustelutilaisuus. Aiheena oli mehiläishoitoon liittyvät viranomaismääräykset. Tilaisuuteen osallistui 24 henkilöä. Tarjoilusta vastasivat Sanni ja Juha Välimäki.
- Juhani Lundenin luennolle ”Mehiläishoitoa ilman varroantorjuntaa” osallistui 36 henkilöä. Tilaisuus pidettiin nuorisoseuratalo Stenhallassa Espoossa keskiviikkona 17.4.2013.
- Yhdistys osallistui Taidetalo Pikku-Auroran perhepäivään la 4.5.2013. Esittelimme mehiläishoitoa ja kynttiläntekoa ym. kahdeksan henkilön voimalla. Yleisömäärä tilaisuudessa oli noin 100.

- Tiistaina 21.5.2013 järjestettiin Vuokko Keinäsen vetämä koulutus- ja keskusteluilta siitepölystä ja propoliksesta Velskolan leirikeskuksessa Espoossa. Mukana oli 23 henkilöä. Järjestelyistä vastasi Kari Ikonen.
- Peruskurssilaisten ja muidenkin halukkaiden kyselytilaisuus pidettiin la 6.7.2013 Hannu Torkkelin lampisaunalla Lohjalla. Asiaohjelman lisäksi ohjelmaan kuului saunomista, ruokailua ja mölkyn peluuta. Mukana oli 22 henkilöä. Järjestelyt hoiti Hannu ja Tiina Torkkel.
- Porkkalan parenteesi -aiheinen retki la 13.7.2013. Kokopäivän retki suuntautui Kirkkonummen, Siuntion ja Inkoon alueilla oleville venäläismiehityksen (1944 - 1956) aikaisille kohteille ja nähtävyyksille. Retkellä oli mukana 27 henkeä ja järjestelyistä vastasi Raimo Kankare.
- Valokuvailta pidettiin kurssikeskus Velskolassa Espoossa torstaina 31.10.2013. Ruokailun jälkeen Hannu Torkkel näytti valokuvia Porkkalan kesäretkestä sekä Kiovassa Ukrainassa pidetystä Apimondia konferenssista. Tilaisuuteen osallistui 28 henkilöä. Järjestelyistä vastasi Kari Ikonen.
- SML:n järjestämään kouluttajakoulutukseen ovat osallistunut Janne Leimi, Hannu Torkkel ja Vuokko Keinänen.
- Vaakapesät on yhdistyksemme jäsenillä: Hannu Torkkelilla Lohjalla, Simo Sorvarilla Siuntiossa ja Vuokko Keinäsellä Inkoossa. Olemme kaikki voineet seurata www-sivuilta miten vaakapesät ovat kehittyneet kesän aikana eri puolelle Suomea. Vaakapesä on pesä, jonka alle on asennettu vaaka painonmuutoksen seuranta varten.
- Esikotelomätäneuvontapalvelua koordinoi liitossa projektipäällikkö Ari Seppälä, myös yhdistyksen esikotelomätäneuvoja Janne Leimi on käytettävissä neuvonta-työhön.
- Yhdistyksen pikkujoulua vietettiin sunnuntaina 23.11.2013 klo 13.30 Kokoushotelli Siikarannassa Espoossa. Pikkujouluun osallistui 40 aikuista ja 6 lasta. Järjestelyistä vastasivat Raimo Kankare ja Kari Ikonen.
- Pikkujoulun yhteydessä järjestimme ensimmäisen kerran Uudenmaan paras hunaja-kilpailun. Kilpailuun toimitettiin kahdeksan hunajaa maisteltavaksi ja arvosteltavaksi. Jokainen sai antaa kolmelle parhaalle ääniä siten, että paras sai kolme, toinen kaksi ja kolmas yhden äänen. Äänestyksessä parhaaksi valittiin Raimo Kankareen hunaja (41p) toiseksi tuli Jouni Jaakkola (33p) ja kolmanneksi Jouni Jaakkola (29p).
- Vuokko Keinänen on toiminut Scharon Malmstenin ja Timo Pulkkisen kummina. Kummitoiminnassa kokeneempi tarhaaja antaa neuvoja ja avustaa käytännön kysymyksissä nuorta tarhaajaa alkutaipaleella.

8. Tiedotustoiminta

Toimintavuonna yhdistys julkaisi kaksi Mesikkä-lehteä. Lehteä on toimittanut Hannu Torkkel. Kokouksista ja tapahtumista ilmoitettiin myös Mehiläinen-lehdessä sekä omilla www-sivuilla. SML:n mehiläishoitajat.fi www-sivuilla on yhdistyksemme yhteystiedot ja linkki meidän omille www-sivuille. Yhdistyksen www-sivuja on ylläpitänyt Ville Heinilä.

Tapahtumaluettelo

Pvm	Tapahtuma
To 24.1.2014	Johtokunnan kokous 1. Mukana 6 + kutsuttuna 1, poissa 3
La 2.2.	Mehiläishoitokurssi alkoi. Hannu Torkkel
Ke 27.2.	Mesikkä-lehti 1/2013 ilmestyi.
Ke 20.3.	Viranomaismääräykset mehiläishoidossa Märkiön leirikeskuksessa Nurmijärvellä. Mukana 24 henkilöä. Järjestelyistä vastasivat Kari Koppelmäki sekä Juha ja Sanni Välimäki
La 13.4.	SML:n EU-ohjelman kevätseminaari Tampereella.
Su 14.4.	SML:n kevätkokous Tampereella, edustajat: Hannu Torkkel, Vuokko Keinänen, Jyrki Parikka, Kari Ikonen ja Raimo Kankare.
Ke 17.4.	Juhani Lundenin luento ”Mehiläishoitoa ilman varroan torjuntaa” nuorisoseuratalo Stenhalla Espoo. Osallistujia 36 henkilöä, järjestelyistä vastasivat: Hannele Linnava, Kari Ikonen, Raimo ja Raija Kankare.
Ke 17.4.	Kevätkokous , nuorisoseuratalo Stenhalla Espoo. Kokoukseen osallistui 24 jäsentä. Järjestelyistä vastasi: Raimo Kankare.
La 4.5.	Taidetalo Pikku-Auroran perhepäivä ulkoilmatapahtuma Espoossa. Järjestelyt: Kari Ikonen, mukana: Hannele Linnava, Vuokko Keinänen, Timo Pulkkinen, Susanna Valtti, Janne Leimi, Raija ja Raimo Kankare.
Ti 21.5.	Koulutusilta siitepölystä ja propoliksesta Velskolan leirikeskuksessa Espoossa. Mukana 23 henkilöä. Järjestelyt ja luento: Vuokko Keinänen ja Kari Ikonen
La 6.7.	Peruskurssin kyselyilta Hannu Torkkelin lampisaunalla Lohjalla. Mukana oli 22 henkilöä.

	Järjestelyt: Hannu ja Tiina Torkkel
La 13.7.	Porkkalan parenteesi – aiheinen retki Kirkkonummelle. Mukana 27 henkilöä. Järjestelyistä vastasi Raimo Kankare
To 2.9.	Johtokunnan kokous 2-2013 mukana 4 henkilöä, poissa 5.
To 31.10.	Valokuvailta ja peruskurssin päättäjäiset Velskolassa Espoossa. Tilaisuuteen osallistui 28 henkilöä. Järjestelyistä vastasi Kari Ikonen.
Ma 21.10.	Mesikkä-lehti 2/2013 ilmestyi.
La 16.11.	SML:n sadonkorjuuseminaari Kankaanpäässä
Su 17.11.	SML:n syyskokous Kankaanpäässä, edustajat: Hannu Torkkel, Vuokko Keinänen ja Jyrki Parikka.
Su 23.11.	Yhdistyksen syyskokous Kokoushotelli Siikarannassa. Kokoukseen osallistui 26 henkilöä. Järjestelyistä vastasivat Raimo Kankare ja Kari Ikonen.
Su 23.11.	Yhdistyksen pikkujoulut Kokoushotelli Siikarannassa. Pikkujouluun osallistui 40 aikuista ja 6 lasta. Järjestelyt: Raimo Kankare ja Kari Ikonen.
Su 23.11.	Uudenmaan paras hunaja-kilpailu. Järjestelyt: Hannu Torkkel.

Mölkköyisapäivän einestauolla: Otatko sä ton tumman vai vaalean – makkaran?

Johtokuntamme 2013

Hannu Torkkel	puheenjohtaja	Lohja	050 339 4958
	hani-hannu (at) luukku.com		
Juha Välimäki	varapuheenjohtaja	Rajamäki	050 543 0062
	valimaen-hunaja (at) luukku.com		
Raimo Kankare	sihteeri	Espoo	050 464 8374
	nuuksionhunaja (at) kolumbus.fi		
Vuokko Keinänen	Inkoo		0500 939 799
	vuokko.keinanen (at) kolumbus.fi		
Olli Kiuru	Vantaa		050 3042467
	oj.kiuru (at) gmail.com		
Kari Koppelmäki	Hyvinkää		040 743 2929
	lehtokumpu (at) gmail.com		
Leena Mäki-Petäys	Kirkkonummi		040 702 6451
	leena.maki-petays (at) kolumbus.fi		
Susanna Valtti	varajäsen	Kerava	044 521 8752
	susanna.valtti (at) gmail.com		
Kari Ikonen	varajäsen	Espoo	040 7591314
	hannele.linnava (at) gmail.com		
Janne Leimi	taloudenhoitaja	Kirkkonummi	050 360 4576
	info (at) mehilaistuote.com		
Ville Heinilä	nettivastaava	Jokela	044 525 1769
	ville.heinila (at) gmail.com		